

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z wniosku M. Z., U. X., T. M. i M. O.
przy uczestnictwie Miasta W. i S. Z.
o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 października 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy M. Z.
od postanowienia Sądu Okręgowego W.
z dnia 8 października 2012 r., sygn. akt IV Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od wnioskodawcy M. Z. na rzecz uczestnika Miasta W.
kwotę 900 (dziewięćset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Wnioskodawca, zarzucając naruszenie art. 123 § 1 w związku z art. 172 § 1 i art. 175 k.c., uzasadnił wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oczywistą jej zasadnością oraz potrzebą wykładni powołanych przepisów, budzących w jego ocenie poważne wątpliwości i wywołujących rozbieżności w orzecznictwie.

Tak umotywowany wniosek skarżącego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zasadniczym argumentem skarżącego przytoczonym na poparcie wniesionej skargi jest twierdzenie, że piętnastoletni termin zasiedzenia, który rozpoczął bieg w dniu 27 maja 1990 r., upłynął przed końcem 27 maja 2005 r., w związku z czym pozew wniesiony w dniu 27 maja 2005 r. nie mógł przerwać biegu tego terminu. Twierdzenie to jest oczywiście błędne. Zgodnie z art. 112 k.c., termin oznaczony w latach kończy się z upływem dnia, który nazwą lub datą odpowiada początkowemu dniowi terminu. Według przytoczonego przepisu, wskazany przez skarżącego termin nie mógł się zatem niewątpliwie zakończyć przed upływem 27 maja 2005 r.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej strony powodowej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 520 § 3 k.p.c. w związku z § 7 pkt 1 i § 12 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowione z urzędu (Dz. U. 2013.490).